

رضا زندی: | فرصت واگذاری سهام پالایشگاه‌ها برای نجات بازار ارز



مردم مصرف‌گرایی هستیم، بی‌آن‌که هزینه واقعی مصرف‌مان را بپردازیم. یا این‌که حداقل معادل آنچه مصرف می‌کنیم ارزش افزوده ایجاد کنیم. جدا از مباحث اقتصادی‌اش، این، یک موضوع فرهنگی ریشه کرده در ابعاد مختلف سبک زندگی‌مان است و فرقی هم نمی‌کند چه کسی حاکم‌مان باشد.

شیوه حکمرانی درست، ارتباط مناسب با دنیا، بازار آزاد و جذب فناوری‌های روزآمد، به‌طور حتم در فرهنگ مصرف یک کشور تأثیر می‌گذارد، اما آن را اصلاح نمی‌کند. جولان در این حوزه در صلاحیت این قلم نیست، اما نمی‌توان درشت ننوشت که یک کشور ۸۲ میلیون نفری به‌طور میانگین روزانه ۸۴ میلیون لیتر بنزین مصرف می‌کنند. مردم! مصرف بنزین شما سالی بیش از ۱۰ درصد رشد می‌کند. پس منتظر باشید که ۲ سال بعد روزانه به‌طور میانگین ۱۰۰ میلیون لیتر بنزین مصرف کنید. در ازای چقدر تولید ناخالص ملی؟! برای چقدر ارزش افزوده!؟

۱- به مصرف بنزین در کشورهایی که سطح تولید ناخالص ملی‌شان تقریباً هم‌تراز ایران است نگاه کنید. تایلند در سال ۲۰۱۵، حدود ۲۲ میلیون لیتر در روز بنزین مصرف کرده است. این رقم برای آفریقای جنوبی ۳۱ میلیون لیتر در روز است. توجه به این آمار انسان را غمگین می‌کند. چقدر سرمایه ملی‌مان را می‌سوزانیم! متهم نخست اما در این بخش خودروهایی هستند که بیش از استانداردهای جهانی سوخت مصرف می‌کنند و صد البته سیاستگذاری‌هایی که استفاده از خودروهای باکیفیت را بسیار دشوار کرده است. امروز و در شرایط تحریم، بهتر آن است که زبان در کام بگیریم و تنها به این هشدار اکتفا کنیم که: «مردم و مسئولان بدانید که مصرف بنزین و رشد آن سرسام‌آور است و چون اراده‌ای دوسر در حال بلعیدن منابع ملی‌مان است.»

۲- رئیس‌جمهوری صبح پنجشنبه (هفتم تیرماه) فاز دوم پالایشگاه میعانات گازی ستاره خلیج فارس را در حالی افتتاح کرد که کشور در

شرایط کنونی به شدت به آن احتیاج داشت. فراموش نمی‌کنم در دوره پیشین تحریم، نخستین فشار تحریم‌کنندگان، فشار برای نفروختن بنزین به ایران بود. تا جایی که هوگو چاوز به تهران آمد و اعلام کرد که ونزوئلا حاضر است به ایران بنزین بفروشد، ۲ فاز پالایشگاه ستاره خلیج فارس روزانه ۲۴ میلیون لیتر بنزین یورو ۵ تولید می‌کند و اگر تا پایان سال فاز سوم آن هم تکمیل شود این پالایشگاه تا پایان سال مجموعاً ۳۶ میلیون لیتر از بنزین کشور را تأمین خواهد کرد؛ آن هم بنزین با کیفیت. در شرایط کنونی کشور تولید بنزین این پالایشگاه، بسیار استراتژیک است. همه ماجرا اما این نیست.

۳- خوراک پالایشگاه ستاره خلیج فارس در ۲ فاز فعلی‌اش، روزانه ۲۴۰ هزار بشکه میعانات گازی است. با تکمیل فاز سوم، این میزان به روزانه ۳۶۰ هزار بشکه می‌رسد. میعانات گازی، مایع همراه گازی است که همزمان با استخراج گاز از میدان گازی پارس جنوبی بالا می‌آید. این مایع ارزشی معادل نفت دارد، اما نمی‌توان تولید آن را در شرایط تحریم مانند نفت متوقف کرد. چرا که در آن صورت تأمین گاز کشور مختل می‌شود. با تحریم فروش میعانات گازی کشور، هیچ راهی جز انبار کردن آن روی کشتی‌ها، فاسد شدن آن و در نهایت کاهش تولید گاز کشور نمایان نمی‌شد، یا این‌که بابک زنجانی جدیدی زاده می‌شد که بابک زنجانی محصول بازی با فروش میعانات گازی بود. پس، مصرف میعانات گازی در ستاره خلیج فارس نعمت بزرگی برای کشور در دوره تحریم است. پالایشگاه‌های سیراف هم باید به سرعت راه بیفتد تا مابقی میعانات گازی کشور در آنجا مصرف شود.

۴- پالایشگاه ستاره خلیج فارس با سرمایه‌گذاری ۴ میلیارد دلاری به تمامی ساخته می‌شود. ساخت این پالایشگاه خون به دل بسیاری از مسئولان درگیر در اجرای آن کرده است که جای واگویی‌اش اینجا نیست. ۴۹ درصد سهام این پالایشگاه متعلق به تأمین اجتماعی، ۳۳ درصد متعلق به صندوق بازنشستگی صنعت نفت و ۱۸ درصد مابقی نیز در اختیار شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی است. رئیس جمهوری در مراسم افتتاح این پالایشگاه، خواستار واگذاری سهام این پالایشگاه به مردم شد تا بورس رونق گیرد. آیا مسئولان به این دستور گوش می‌کنند؟ الان که شرایط اقتصادی کشور خوب نیست، آقایان! لازم است شما خوب عمل کنید! «سهام ستاره» چنان لذیذ است که می‌تواند دلارها و سکه‌های نهفته در خانه‌ها و سهم دولت در سایر پالایشگاه‌های کشور را هم به بازار بیاورد. سهم دولت در پالایشگاه‌های تهران، اصفهان و بندرعباس بیش از ۶ هزار میلیارد تومان است. با ورود این

سهام به بازار بخش مهمی از نقدینگی جامعه جمع خواهد شد. پس لطفا
سریع‌تر عمل کنید! حتی اگر می‌خواهید پول را از بازار ارز جمع کنید
و قیمت دلار را متعادل کنید. آقایان مسئول با شما ایم...!

رضا زندی